

презрѣніе-то си, помыслы, какъ ты не страдашъ, и имай рука-та си готова за да умалишь болькаму. Колко сладостно е чувствованіе-то на благоутробіе-то! Това чувствованіе представлява, понеченіе-то, кое-то взема человѣкъ за единовидны-те си, и го говори въ сердца-тани за помощъ на всыте злаощастны, и показува намъ какъ и онъ е человѣкъ като наасъ.

Членъ 7.

Какъ имаме потреба да любиме.

Ако любиме себе си, треба да любиме и единовидны-те си. Това е, безъ сомнѣніе, най сладостна-та отъ всы-те наши должности. Потреби-те непрестани казуватъ намъ; Любете ваши-те братія. Токмо нечувственни-те души са злочасни. Прильщена система е да не любе нѣкой никого. Горко студенному человѣку, кому-то сердце-то е заключено. Не може человѣкъ да е щастливъ, освенъ когда го обычатъ.

УРОКЪ 8.

За обхожденіе-то чрезъ кое-то можеме и на другите да угодиме и себе си да возблагодариме.

За да е возлюбленъ человѣкъ, треба да буде